

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

57. An Pontifex possit præcipere usum Sacramenti Extremæ Vnctionis, & contra transgressores pœnam imponere? Et an sit præceptum in articulo mortis suscipiendi Sacramentum Extremæ Vnctionis? Et dum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

prā in R. 9.

est, nullum præceptum fument. Confirmationem fuit impostum à Christo Domino, & tamen Pontifex illud ordinandis imposuit, vt patet ex Concilio Tridentino *sess. 7. can. 1. 2. & 3.* Sic & in nostro casu posset Pontifex imponere præceptum sumendi Extremam Vnctionem ex aliqua iusta causa, vt si, v. g. inciperit abusus inter fideles non sumendi in fine mortis vt iustum sacramentum Extreme Vnctionis, quod exemplum, & scandalum aliis afferret, & forsitan ex omissione periculum contemptus: Tunc quidem Pontifex posset præcipere susceptionem dicti Sacramenti, vel etiam imponere penam, vt si quis non sumeret Extremam Vnctionem in articulo mortis careret Ecclesiastica sepultura. Quod à fortiori probatur ex his, quæ obiectuat Reuerendissimus (non solum nomine, sed moribus, & doctrina) P. M. Candiſus tom. 1. *disquis. 3. art. 8. dub. in Concilio Colonienſi sub Adelpho. c. vlt. vbi sic habetur.* Relatum nobis in Concilio est quosdam homines infirmitatis suæ tempore, vnctionem sacramentum respuit ac contempſit, quæ obrem statutus, vt si quis Sacramentum illud nobis à B. Apostolo tantopere commendatum contempserit, Ecclesiastica careat sepultura. Hæc ibi.

Sup. contēto in hoc §. supra recitantur in §. Arque huius Refol. & in tom. 2. tit. 4. Ref. 24. §. Sed his, & in Refol. 25.

9. Sed dum tale præceptum non extat certum est, secluso contemptu, & scandalo, omissionem huius Sacramenti non inducere peccatum mortale, vt diximus, non solum in infirmis, sed à fortiori in illis, qui curam gerunt se ipsis, vt in coniuge, domino, patre, tutore, &c. Ita docet Layman *vbi supra lib. 3. tract. 8. c. 5. n. 2.* sic asserens: Denique Extremam Vnctionem ex contemptu omittente facit, vt omnes esse peccatum mortale. Adde mortaliter peccari posse ratione securi scandali, si videlicet infirmus interrogatus, num ante exitum sacramentum Vnctionis accipere nulla rationabili causa allata, renuat, atque exinde audientes vel falsam suspicionem hærens de illo concipere, vel ob hominis auctoritatem ad huius Sacramenti vilipensionem moueri possint. Et quod dictum est de ipso infirmo, similiter sentendum est de iis, qui infirmi curam gerunt, si Extremam Vnctionem iis procurare sine rationabili causa intermittant, non peccare eos mortaliter, nisi coniunctus sit contemptus, vel graue scandalum. Ita ille. Licet in tali casu supradictos peccare mortaliter sustineat Reuer. Candiſus *vbi supra. dub. 6.* Verum sententiam Layman confirmat nouissimè Amicus *tom. 8. disp. 19. sect. 11. num. 190.*

Sup. hoc infra in Refol. 59. §. His suppositis, cuius post medium, vers. Vt ab eo peccat, & quænis non plene super hoc, legum, si placet in tom. 2. tit. 4. doctrinam Refol. 23. & signanter in Ref. 29. post medium, a vers. & accedere potest.

10. Aduertendum tamen est hic cum Præposito in 3. p. q. vnic. de sacram. Extr. vnic. dub. 2. n. 11. per accidens hoc Sacramentum posse alicui esse ad salutem necessarium, vt si quis in mortale incidisset, & solum attritus de eo peccato non posset recipere sacramentum Pœnitentiæ, quia antequam in amentiam incidere, nullo signo ostendit se velle confiteri, nec aliud posset recipere Sacramentum, eo casu quo sacramentum Extreme Vnctionis ei est ad salutem necessarium.

11. Vnde rectè obseruat Amicus *vbi supra. n. 12.* Vix moraliter dari potest casus, quo infirmus defectu aliorum medicorum obligetur ad hoc Sacramentum suscipiendum: quia cum hoc Sacramentum necessariò ministrari debeat à Sacerdote, poterit loco huius Sacramenti infirmus suscipere sacramentum Pœnitentiæ, vi cuius directè absolueretur à peccatis confessis, indirectè verò ab obliſis. Solus fingi posset casus, quo Sacerdos vel holler, vel non posset, quia abolutionè ignoraret, infirmi confessionem excipere; velle autem, & posset sacramentum Extreme Vnctionis ministrare, an tunc infirmus diceretur hoc Sacramentum suscipere. In quo casu di-

linguendum est: nā vel infirmus est conscius alicuius peccati mortalis, & tunc tenetur conari ad eliciendam contritionem, & post illam hoc Sacramentum suscipere; quia cum non possit esse certus de vera contritione, tenetur adhibere certius medium ad suam iustificationem: hoc autem in eo casu aliud esse non posset, quam hoc Sacramentum (suppono enim neque Eucharistiam cum sumere posse) quod inueniens subiectum attritum, redderet illud contritum. Quamquam in hoc casu dubitare videtur Suarez *disp. 44. sect. 1. num. 7.*

12. Sed Amicus res certa videtur, quia nunquam potest infirmus ita de sua contritione esse certus, vt dubius non maneat. Vel infirmus nullius mortalis peccati sibi conscius est: & tunc non puto, illum obligari ad hoc sacramentum suscipiendum, sed solum ad conandum, ad actum contritionis, vel dilectionis erga Deum, quo in illo mortis articulo se præparet ad transitum ex hac vita in aliam. Nam cum ex vna parte non vergeat conscientia peccati mortalis, & ex alia hoc Sacramentum non sit necessarium ad salutem, non apparet, vnde hæc obligatio oriri possit: cum ad consequendam remissionem peccatorum inuincibiliter ignorantium sufficiat contritio, vel dilectio Dei. Et hanc sententiam præter Amicum tenet etiam Ochagavia de Sacram. *tract. vnic. de Extrema Vnct. quest. 9. num. 3.*

RESOL. LVIII.

An Pontifex possit præbere facultatem Presbyteris benedicendi oleum Extreme Vnctionis. Et an hæc benedictio necessariò debeat fieri per Episcopum? Ex part. 8. tract. 1. Refol. 90.

§. 1. Affirmatiuam sententiam tenet Henriquez *lib. 3. cap. 8. num. 2.* Valentia *disp. 8. quest. 1. punct. 2.* Sub dubio asserit Sotus *in 4. dist. 13. quest. 1. art. 3.* Probabile putat Naguez *in 3. p. tom. 2. quest. 29. art. 6. diffi. vnic. concl. 2.* Idem colligitur ex Scoto *in 4. dist. 7. quest. 1. & Caietano 3. p. quest. 72. art. 3.* qui, dum id asserunt de Christinate materia Confirmationis, idem dicerent de oleo materia Extreme Vnctionis.

2. Et nouissimè hanc sententiam tenet Ioannes Præpositus *in 3. part. quest. vnic. de sacram. Extr. vnic. dub. 3. num. 15.* vbi sic asserit: Dubitatur an hæc benedictio necessariò fiat per Episcopum? negat Victoria, Valentia, Henriquez, & Viualdus, quorum sententia est valde probabilis; nam, vt refert Petrus Arcadius de concordia Ecclesiæ Occidentalis, & Orientalis in Sacramentorum administratione, sitae, & in *lib. 5. cap. 2.* Presbyteri in Ecclesiâ Orientali solent benedicere oleum sacramenti Extreme Vnctionis idque ex antiqua consuetudine, etiam antè schisma. Non est autem existimandum totam illam Ecclesiam errasse in re tanti momenti præsertim, cum ea in parte non noceat ab Ecclesiâ Latina, quin potius ille vsus ab ea approbetur: nam Clemens VIII. in sua institutione super ritibus Græcorum, anno 1595. ultimo Augusti, ita loquitur: Non sunt cogendi Presbyteri Græci præter Christum ab Episcopis Latinis diocesanis accipere, cum huiusmodi olea ab eis in ipsa oleorum, & Sacramentorum exhibitione ex veteri ritu conficiantur, seu benedicantur, quibus verbis tacite permittit, vt Græci in suo ritu pergant, & nimirum materiam consecrandi eo tempore, quo sacramentum Extreme Vnctionis administrant, non verò necessariò debeant, vt faciunt ab Episcopo benedicto in die. Cetera, vt faciunt Latini.

Sup. hoc in tom. 1. tit. 4. Refol. 141. ante medium, de necess. & in Refol. §. vlt.

